

Câteva gânduri despre credințioșia lui Dumnezeu

Câteva gânduri despre credințioșia lui Dumnezeu

În Vechiul Testament, Dumnezeu este numit printre altele ca Dumnezeul credințioșiei sau Dumnezeul cel credincios (Deuteronom 7.9; 32.4; Isaia 65.16), în timp ce atât în Vechiul, cât și în Noul Testament citim de mai multe ori despre faptul că Dumnezeu este credincios. Și despre Domnul Isus se spune: El este credincios. Credincios înseamnă stabil, de încredere. Dumnezeu este stabil în gândirea Sa. El rămâne la ceea ce a spus, fie că sunt promisiuni, fie că sunt vestiri de judecată. Și El rămâne ceea ce este.

În Cuvântul lui Dumnezeu găsim multe texte, mai ales în Vechiul Testament, în care credințioșia lui Dumnezeu este în legătură cu bunătatea Sa. De exemplu: „Doamne, bunătatea Ta este în ceruri; credințioșia Ta, până la nori” (Psalm 36.5). „...să vestim bunătatea Ta dimineața, și credințioșia Ta, noaptea” (Psalm 92.2). „Domnul este bun; bunătatea Lui rămâne pentru totdeauna și credințioșia Lui din generație în generație” (Psalm 100.5).

Aceste versete ne arată că Dumnezeu este credincios în bunătate. Cât de minunat este să cunoaștem un astfel de Dumnezeu și să ne putem baza pe El!

Noi, împrejurările noastre și credințioșia lui Dumnezeu

„Credincios este Dumnezeu, prin care ați fost chemați la comuniunea cu Fiul Său Isus Hristos, Domnul nostru” (1 Corinteni 1.9). În prima epistolă către Corinteni, credințioșia lui Dumnezeu este în contradicție cu corintenii, care trăiau carnal. Din cauza stării lor, apostolul nu le amintește de răpire, ci de „descoperirea Domnului nostru Isus Hristos” și apelează astfel la responsabilitatea lor (versetul 7). În același timp își exprimă încrederea pe care o are în Domnul, că El îi va întări până la sfârșit pe corinteni, în așa fel încât în ziua Domnului nostru Isus Hristos, când totul va ieși la lumină, să fie de neînviniți (versetul 8). Apostolul știa că putea conta pe Dumnezeu și pe credințioșia Sa.

Dumnezeu este fidel și cu privire la chemarea Sa. El ne-a chemat la comuniunea cu Fiul Său, deci într-o comuniune în care Hristos, Domnul nostru, ne unește pe toți. Deoarece la corinteni nu se mai vedea acest lucru în practică, au existat despărțiri între ei. Dar Dumnezeu ține mult la această comuniune a celor care sunt ai Săi.

„Credincios este Dumnezeu, care nu va îngădui să fiți ispitiți peste ce puteți, ci, împreună cu ispita, va pregăti și scăparea, ca voi să o puteți răbda” (1 Corinteni 10.13). Fiecare copil al lui Dumnezeu experimentează că Dumnezeu permite împrejurări în viață, care pun la încercare credința. În acestea, El însuși este sursa de putere, pentru ca noi să nu deznădăduim în acele împrejurări. Dar tot El este Acela, care face o cale de ieșire. La timpul Său, El îi conduce pe cei ai Săi, care sunt încercați, din acea încercare. El nu suprasolicită pe nimeni.

„Însuși Dumnezeul păcii să vă sfințească deplin: și întreg duhul vostru și sufletul și trupul să fie păstrate fără vină la venirea Domnului nostru Isus Hristos. Credincios este Cel care vă cheamă, care va și face aceasta” (1 Tesaloniceni 5.23, 24). În acest îndemn la sfințire trebuie să ținem seama de trei puncte. În primul rând este responsabilitatea noastră personală. Ca unii care conform poziției suntem sfinți în fața lui Dumnezeu, trebuie să și trăim după duh, suflet și trup în sfințenie practică. Dacă spune cineva: Nu voi reuși niciodată! și descurajează, atunci îi este prezentată credințioșia lui Dumnezeu. El, care ne-a chemat la o astfel de viață, este credincios și vrea să acționeze ajutându-ne în viața noastră. El ne arată în Cuvântul Său calea spre o viață plăcută Lui, iar prin Duhul Său ne dăruiește puterea zilnică, să ne îndepărtăm de păcat și să trăim ca sfinți. Al treilea punct este „venirea Domnului nostru Isus Hristos”. Va veni ziua când vom sta proslăviți și sfinți înaintea Lui. Atunci, starea noastră practică va corespunde în orice privință poziției noastre. Acest lucru este garantat de credințioșia Sa. Ce minunat!

„Dar credincios este Domnul, care vă va întări și vă va păzi de rău” (2 Tesaloniceni 3.3). Noi trăim într-o lume, în care suntem înconjuțați de rău. Tocmai aici putem afla credințioșia Domnului. Nu există deci niciun motiv de teamă. Credințioșia lui Dumnezeu ne întărește, ca să nu ne clătinăm la atacurile celui rău. Ea ne va păzi, ne va proteja, ca răul care ne înconjoară să nu ne dăuneze.

Credințioșia Cuvântului lui Dumnezeu

Credințioșia lui Dumnezeu se află în strânsă legătură cu Cuvântul Său. Dacă El este credincios și de încredere, atunci și ceea ce ne spune El și ceea ce ne-a comunicat în Biblie, Cuvântul Său scris, este la fel de credincios și sigur. Mai multe versete din Vechiul și din Noul Testament subliniază aceasta: „Legea Domnului este perfectă, înviorând sufletul. Mărturia Domnului este sigură, făcând înțelept pe cel simplu” (Psalm 19.7); „Mărturiile Tale sunt foarte sigure” (Psalm 93.5); „...Cuvântul adevărat, potrivit învățării” (Tit 1.9).

Credințioșia și dreptatea lui Dumnezeu

În Cuvântul lui Dumnezeu găsim legătura dintre credințioșia și dreptatea Sa atât cu privire la necredințioși, cât și la credințioși. Când este vorba despre judecata Sa, care va lovi oamenii nemântuiți, citim: „El vine să judece pământul. El va judeca lumea cu dreptate și popoarele după credințioșia Sa” (Psalm 96.13). Judecata va fi foarte dreaptă. Măsura conform căreia va judeca Judecătorul este Cuvântul lui Dumnezeu. Și în judecată, El va rămâne credincios Cuvântului Său. Ce gând grav pentru cei care trec cu ușurătate peste cuvintele drepte ale lui Dumnezeu, Creatorul lor! Ei vor trebui să-L întâlnească curând ca și Judecătorul lor!

Cunoscând această realitate, David exclamă în Psalmul 143.1, 2: „Doamne, ascultă-mi rugăciunea, pleacă urechea la cererile mele! În credințioșia Ta, răspunde-mi, în dreptatea Ta! Și nu intra la judecată cu slujitorul Tău, pentru că înaintea Ta niciun om viu nu este drept.” În comparație cu David, noi suntem după lucrarea de salvare de la Golgota. Noi știm că Hristos a suferit la cruce din cauza păcatelor noastre și că le-a ispășit, El, Cel drept, pentru noi, cei nedrepți. Acum putem să mărturisim împreună cu apostolul Ioan din propria experiență: „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nedreptate” (1 Ioan 1.9). Când este vorba despre păcatele noastre, atunci nu citim că Dumnezeu este credincios și bun. Atunci, El este credincios și drept. În mod drept, noi am fi

meritat judecata. Dar pe baza jertfei de la Golgota, unde Dumnezeu a lucrat în mod absolut drept cu Domnul Isus, Locțiitorul nostru, cu privire la păcatele noastre și unde sfințenia Sa a fost satisfăcută, El ne dăruiește iertarea Sa, dacă ne mărturisim sincer păcatele.

Mântuirea noastră se bazează deci pe credințioșia și dreptatea lui Dumnezeu și de aceea nu poate fi niciodată clătinată de nimic. Lui să-i aducem veșnic mulțumiri!

clickbible.org